

Slnko padlo do mora

Poľská ľudová rozprávka

Jeden kráľ mal ísť bojovať a tu sa odrazu čosi prihodilo a tri dni slnko nesvietilo. Kráľ zavolať najstaršieho zo svojho vojska a povedal mu:

„Chod' ako môj posol k slnku a opýtaj sa ho, prečo už tretí deň nesvieti.“

Kráľovský posol sadol si na orla a chytrý zaletel k slnku, ale ho nezastihol doma, len jeho sestru. Keď jej rozpovedal, prečo prišiel, povedala mu:

„Počkaj, kráľovský posol, kým brat nepríde, lebo dnes ešte nejedol. Ale sa schovaj, zalez si za pec a nevystrč odtiaľ hlavu, nedívaj sa mu do tváre, lebo ti oči vypáli.“ Zaliezol kráľovský posol za pec a videl, ako slnkova sestra prichystala bratovi vedro medu a veľkú lopatu miesto lyžice.

Čosi-kamsi prišlo slniečko a opytuje sa jej :

„Hej, sestra! Kto je tu?“

„Najprv sa najedz, bratku.“

Vzal si teda lopatu a postojáčky zjedol až do dna celé vedro medu.

Posol sa začal za pecou hniezdiť, lebo mu tam bolo dusno. Vtedy sa slniečko spýtalo ešte raz:

„Sestra, povedz, kto je tu.“

„Počúvaj, bratku. Kráľovský posol priletel sem na orlovi, aby sa dozvedel, prečo už tretí deň nesvietiš.“

„Povedz mu, sestra, že keď som sa viezol ponad more, akási zlá ježibaba prebodla ma ihlicou, spadol som do mora, a kým som sa nedostal navrch, nemohol som svietiť.“

Potom slniečko zapriahlo chmáry do voza a odišlo.

A posol sa na orlovi vrátil s odpoveďou ku kráľovi.